

ŠKOLSKÝ ČASOPIS SOŠOaS PRIEVIDZA

ŠTUDENT

OBČASNÍK

ČÍSLO 15

jún 2014

Leto krásne slnečné,
milujem ťa veľmi srdečne...

Milí čitatelia,

„preleteli“ maturity, záverečné skúšky, aj koncoročná klasifikácia, odovzdali sa učebnice, upratali učebne, všetko „sa to porobilo“... A veru, ani sme sa nenazdali a máme ich už tu...! Koho? Alebo - čo? No predsa...

Prázdniny k nám prichádzajú,
To ty iste vieš.
A ľudia sa usmievajú,
Tak sa s nimi teš.

Zbaľ si kufre priateľ drahý
A príď na ostrov,
Navštív ten svet, kde my mladí
Máme skrýšu snov.

Pozvi všetkých kamarátov
No rodinu tiež.
A na lúke, plnej kvetov
Naproti im bež.

Otvor náruč, rozďaj radosť,
To je správny smer.
Nenávisti bolo už dosť,
To mi teda ver!

Aj ty dúfaš, že príde čas
Mieru pokoja?
Je to túžba každého z nás,
Nemám ju len ja!

Slová básnika vám povedali všetko o prázdninách
plných lásky, pokoja, pohody, slniečka, vody,
dobrého jedla, zmrzlinových pohárov,
srdečných a milých priateľov.

Krásne letné prázdniny vám prajú tvorcovia časopisu Študent.

PS: Milí študenti, dávajte si pozor na rôzne neľudské lákadlá, aby ste nemali problém s metlou ľudstva ako chlapec Šimon v nasledujúcom príspevku.

M. Kamody, II. F

Život hádže poľená pod nohy, nie každý vie však skákať.

Vždy som si kládla otázku prečo ľudia berú drogy? Aký majú na to dôvod? Chcú byť výnimoční alebo len tak?

Som 18-ročná študentka SOŠ a tiež som jedna z osôb, ktorá pozná, aké je to ťažké, mať v rodine drogového závislého človeka.

Mala som len 14 rokov, keď som na vlastnej koži skúsila ten pocit strachu a bezmocnosti, ktorá vládne z drogovej závislosti. Mať v rodine „závisláka“, nie je nič príjemné, hlavne, keď vás to častokrát zožiera viac ako „tú osobu“.

Bratranec, nazvem ho Šimon, bol veľmi šikovný a bystrý chlapec, ktorý sa dobre učil. Všetko sa ale zmenilo, keď sa mu narodila malá sestračka, nazvem ju Evička... Šimon nepatril k rozmazaným deťom, ale na pozornosť rodičov bol zvyknutý... a...

Môj vzťah k Šimonovi bol vždy veľmi pozitívny, keďže som jedináčik od skorého detstva, brala som ho ako súrodenca, môjho staršieho brata, človeka, ktorý bude pri mne stáť, aj keď sa mi otočí chrbtom celý svet.

Pre mňa bolo dôležité, aby sme boli v kontakte a aby som ho nestratila. Nestratila som ho, ale on stratil úctu sám k sebe, keď začal brať drogy. Vždy sa snažil, aby ma moja mamina pustila k nim na prázdniny. Vyupratoval by u nás doma a prosil moju maminu, len aby ma pustila. Pre mňa to bolo niečo, čo som si vždy priala, mať brata ako on.

Ale teraz to boli iné prázdniny. Keď som prišla k nim a Šimon zistil, koľko peňazí mám pri sebe, nasledovalo skontaktovanie s dílerom. Po niekoľkých telefonátoch s úplne cudzím človekom, ma Šimon zobral von. Nevedela som, kam ideme. Jeho kroky sa zrýchľovali a napätie stúpalo aj v jeho tvári. Zobral ma na cintorín, bolo ešte ako tak svetlo, tak som sa nebála. Počas toho, ako sme tam stáli, jeden neznámy pán zamkol bránu cintorína. Po ďalšej pol hodine čakania prišlo k bráne cintorína auto. Bolo červené, tá farba mi utkvela v pamäti, ale značku si už nepamätám. Preskočili sme bránu. Teda, Šimon ju preskočil hneď, no ja som sa bála. Vôbec nikoho som nepoznala a auto bolo „tak“ preplnené cudzími chalanmi, žeby som najradšej ostala zamknutá na cintoríne.

V aute sa mi ušlo miesto v strede, lebo som bola najchudšia, bratranec sedel pri okne na pravej strane. Po ľavej strane vedľa mňa sedel chalan, mal asi 18 rokov, celý bol mimo a klepal sa. Po pravej strane sedel ďalší cudzí chalan a vedľa neho bratranec. Auto šoféroval ďalší neznámy chalan a zároveň najstarší, bol „hlavou všetkého“. Vedľa neho bol spolujazdec, ktorý sa ma stále niečo pýtal.

Zaviezli nás kúsok od dediny, v ktorej bratranec býval, tam sme mali počkať, kým sa ostatní vrátia.

Najprv ma z auta nechceli pustiť, že ja môžem ísť s nimi. Bratranec mal počkať na stanovenom mieste. Pomaly som začala všetkému rozumieť. Ledva som zo seba niečo dostala. Jediná vec, ktorú som bola schopná povedať, je, že chcem ísť s bratrancom. Dovolili mi vystúpiť, bola to taká moja malá výhra. Pomaly sme sa s bratrancom peši vrátili k nemu domov, ale predtým sa s nimi dohodol, že mu zavolajú, keď budú pred jeho domom...

Ja som odmietala niekde ešte ísť, chcela som ostať doma. Bratranec na mňa nenaliehal a pustil mi televízor. O hodinu mu zazvonil telefón, už skoro spal, ale keď počul zvoniť telefón, rýchlo vstal z postele. Pozrel sa z balkóna a tam boli oni. Utekal dole za nimi. Ostala som doma. Keď bol Šimon pri aute, vtrhla do izby jeho mamina. Je to moja krstná mama. Opýtala sa ma, kde je Šimon a vyšla na balkón. Uvidela ho pri aute. Zakričala naňho, nech sa okamžite vráti. *Neposlúchol ju!* Nasadol do auta a odišiel s nimi, bohvie kam.

Zúfalá krstná mama sa rozplakala. Plakala som s ňou, pretože vtedy som už celkom jasne vedela, o čo ide. Teta sa bežala obliecť a išla ho hľadať. Odhodlaná, že ho nájde, išla do ulíc a ja som ostala u nich, ak by sa deti zobudili, alebo sa Šimon vrátil domov. Skôr ako Šimon, vrátila sa domov krstná mama. Šimona nebolo. Sedela som s krstnou na posteli. Ona plakala a ja som nechápala, prečo a čo viedlo Šimona k tomu všetkému. Nakoniec sme sa ho dočkali, prišiel asi o hodinu. Krstná mama neustále plakala a pýtala sa ho, prečo...? Nedýchala som. Bolo to strašné. Nikdy viac by som to nechcela zažiť!

Na druhý deň išiel Šimon na testy, samozrejme, ho tam dotiahla mama, a všetko sa potvrdilo... Mali dve možnosti. Buď pôjde Šimon na liečenie, alebo dopadne naozaj veľmi zle.

Neskôr som sa od mojej maminy dozvedela, že to nebolo prvýkrát, čo Šimona hľadali. Ani prvýkrát, čo prišiel alebo ho našli v úbohom stave, prosiaceho o vodu a kúsok chleba s tvárou celou zelenou. Nevedela som, čo mám povedať. Bolo mi hrozne.

Na liečenie sa Šimon dostal ako 16-ročný a bol tam dva roky. Za tie dva roky som mu neprestajne posielala listy, ktoré dostával za dobré správanie. Koniec koncov všetko v živote si treba zaslúžiť. Dnes má Šimon 21 rokov a nedá sa povedať, že je čistý, ale dá sa povedať, že mu tie dva roky strávené ďaleko od týchto kamarátov pomohli ujsť hrobárovi z lopaty, pretože nikto nevie, čo by s ním bolo dnes, nebyť toho liečenia.

Ja osobne ľudí drogovu závislých neodsudzujem, pretože sú to ľudia, ktorí volajú o pomoc, len ich treba počúvať...

Prajem si, aby tento skutočný príbeh dal do života niečo každému bez ohľadu na to, či je závislý alebo nie.

Silvinka Kollárová, III.F

Čo všetko sa udialo na našej Kaline č. 1?

Chcete vedieť, aký pestrý život majú študenti našej školy?

Informácie vám ponúka naša webová stránka

www.kalina.sk

Kto má záujem vedieť, čo sa udialo na Kaline v 2. polroku školského roka 2013-2014, môže si pozrieť našu webovú stránku, na ktorej nájdete informácie a fotografie o týchto uvedených aktivitách:

Maľovanie v skicári - Obed pre jednotkárky - Biblická olympiáda - „Ako byť nezamestnaný“ - Vitis Tropheé Junior 2014 - Valentín na Kaline - Informačná tabuľa - DEŇ OTVORENÝCH DVERÍ

Úspech žiakov - Výstup na Bralovu skalú - Školenie vizážistiek - Rozlúčka maturantov - Čardáš dupkaný - Rétorická súťaž - III. Študentská konferencia - GASTRODNI 2014 - Shakespeare's Day - MŠ vo volejbale - Deň učiteľov - Interbeauty - Divadelné líčenie

Sľuby sa sľubujú... a na Kaline aj dodržujú a plnia

V minulom čísle školského časopisu sme vám podali informáciu o študijných výsledkoch našich žiakov.

Písali sme, že najlepších žiakov – študentov, ktorí mali na polročnom vysvedčení v školskom roku 2013-2014 samé čisté jednotky, pán riaditeľ pozve na slávnostný obed.

A stalo, náš pán riaditeľ PaedDr. Štefan Gaman svoj sľub dodržal a čisté jednotkárky obedovali v A-klube v Prievidzi.

Podarilo sa to piatim dievčatám: Manuele Virdzekovej zo IV.K, Márii Pátkovej zo IV.L, Ivane Dzuríkovej z III.F, Laure Jurovatej a Nikolette Holbovej z III.K

Blahoželáme!

Akademický deň

„A máme za sebou generálku Gastrodni“. Toto sme si povedali 25. 02.2014 v stredu večer spolu s veľkým výdychom. Treba povedať, že celkom vydarenú generálku.

Na škole sa odohrali takpovediac „miniGastrodni“, v rámci ktorých nechýbali „flambovačky“, „miešačky“, „aranžovačky“ a podobné, Kaline vlastné záležitosti. Ako tomu rozumieť?

Počas jedného februárového dňa sme otvorili dvere školy verejnosti a predviedli všetko, o čom sa na našej škole učíme. To znamená, že v areáli prebiehali ukážky rôznych zručností z odborov kuchár, čašník a hotelová akadémia, napríklad flambovanie, príprava a dokončovanie jedál pred

zrakom hosta, ale aj barmanská súťaž. Zahanbiť sa nedali ani žiaci z odborov aranžérstva – v pavilóne B sme mohli vidieť ukážku

ich šikovnosti na vlastné oči. V zmysle Dňa otvorených dverí sa vo viacerých triedach konali tzv. „otvorené vyučovacie hodiny“ tvorené prezentáciami na rôzne témy. V niektorých miestnostiach to boli prezentácie o svetovej gastronómii, na čísle 25 sme sa mohli zúčastniť zábavnej hodiny Animačných služieb v cestovnom ruchu a v jazykových učebniach boli prezentované práce žiakov vo všetkých jazykoch, ktoré sa na škole vyučujú.

Prezentovanie odborov Kaliny však nie je

všetkým, čo škola v deň otvorených dverí ponúka. „MiniGastrodni“ by neboli Gastrodnami, keby sa v priestoroch školy neodohrávali aj nejaké tie odborné skúšky. A práve Akademický deň v tomto smere patrí žiakom odboru spoločné stravovanie, ktorých vedomosti a zručnosti sme mali možnosť vidieť v praxi v učebni č. 5.

Naše „MiniGastrodni“ teda aj tento rok zaznamenali úspech a dúfame, že sú tou najlepšou predzvestou pre tie skutočné aprílové Gastrodni.

Majka Patková, IV.L

Štúrov a Dubčekov Uhrovec

Dňa 24. 04. 2014 sa konalo krajské kolo súťaže „Štúrov a Dubčekov rétorický Uhrovec“.

Našu školu a náš okres reprezentoval Branislav Gigac z II.K, ktorý obsadil 1. miesto a stal sa tak víťazom v Trenčianskom kraji.

Súťaž sa skladala z dvoch častí. Prvú časť si súťažiaci pripravovali doma, úvahu alebo výklad. Druhú časť pozostávala z vyžrebovanej témy, z úvahy.

Branislava na súťaž obetovala pripravovala pani učiteľka Vatrťová. Mladému rétorovi sa darilo aj na celoslovenskom kole, ktoré sa konalo 17. 06. 2014 na Zvolenskom zámku, kde obsadil krásne 2. miesto.

Blahoželáme!

Ďakujeme zlatej perličke Kaliny.

Vo štvrtok 15. mája 2014 sa uskutočnila III. Študentská konferencia s názvom „Slovák v Európe“. Konferenciu zorganizovala Žiacka školská rada pri Strednej odbornej škole obchodu a služieb v Prievidzi (SOŠ OaS) a Študentská rada stredných škôl Slovenskej republiky (ŠRSŠ SR). Konferencie sa zúčastnil podpredseda Európskej komisie Maroš Šefčovič, poradkyňa podpredsedu Európskej komisie Gabriela Kečkéšová, riaditeľ SOŠ OaS v Prievidzi a poslanec Trenčianskeho samosprávneho kraja (TSK) Štefan Gaman, prednosta Okresného úradu v Prievidzi a poslanec TSK Jozef Stopka, starosta obce Cígelf a poslanec TSK Štefan Mjartan, viceprezidentka ŠRSŠ SR Lenka Kružlicová, predseda Krajského centra ŠRSŠ SR so sídlom v Trenčíne Branislav Gigac, zástupcovia IUVENTY – Slovenského inštitútu mládeže a Európe Direct Trenčín. „Ako občan Slovenskej republiky, Európskej únii ďakujem. Ďakujem jej za Komprax, Erasmus, program Mládež v akcii, novovzniknutý program Erasmus+, za možnosť slobodnejšieho cestovania ale aj za jednotnú európsku menu.

Dúfam, že dnešná konferencia bude ďalším krokom v rozvoji záujmu mladých ľudí nielen o Európsku úniu, ale o celú spoločnosť“ uviedol počas príhovoru Branislav Gigac, ktorý otvoril konferenciu za organizátorov. V Kultúrnom a spoločenskom stredisku v Prievidzi sa stretli žiaci stredných škôl so záujmom o problematiku Európskej únie, Komprax, Praktik či o efektívne využitie voľného času.

Fotografie nájdete na :

<https://www.facebook.com/media/set/?set=a.726025030792920.1073741842.590458511016240&type=1>

Video nájdete na :

https://www.youtube.com/watch?v=21_zkzG3Hmc&feature=youtu.be

Branislav Gigac, II.K

Gastrodni na Kaline 24. 04. – 25. 04. 2014

Naša škola sa zmenila na rozprávkovú krajinu, v ktorej každý vedel, kde má svoje miesto...
Hostia boli nadšení krásou žiackych prác, chutným pokrmom a príjemnou atmosférou.

Slávnostné tabule pripravili žiaci 3. ročníka hotelovej akadémie a 4. ročníka študijného odboru čašník, servírka. Porota ich spravodlivo hodnotila a nezabudla na pekné slovo vďaky a povzbudení.

Všetkým zainteresovaným zo srdca blahoželáme.

Ako sa nám žije v školskom internáte

Ahojte, rada by som vám predstavila život v našom školskom internáte. V prvom rade musím mnohých vyviešť z omylu, že sa tu nenudíme. Sme skvelá parta kamarátov, pre ktorú naše super vychovávateľky vždy pripravujú dobrý a zaujímavý program.

Okrem štúdia a vychádzok do mesta navštevujeme kultúrne podujatia, kultúrne pamiatky atď., obdivujeme krásu mesta Prievidze a Bojníc (napr. Bojnický zámok, ZOO). Od utorka do štvrtku môžeme pobudnúť v školskej telocvični, kde sa zahráme rôzne loptové hry alebo potíme „krv“ v posilovke. V „spolke“ – spoločenskej miestnosti máme malé kino a minitelocvičňu, teda buď pozeráme dobrý film alebo program TV, alebo cvičíme podľa cédečka. Keď nás prepadne kamarát hlad, môžeme si ukuchtiť žiadané papaničko v minikuchynkách. Jedlo zjeme v izbe alebo na schodoch, kde sa pri nás pristaví príjemná spoločnosť (niekedy aj hladná) a porozpráva sa s nami. O 21.00 si vyumývaní ľahneme do postele v uprataných izbách. Ráno nás zobudí budíček podľa potreby ☺, rozbehne sa ranná hygiena, raňajky v školskej jedálni a šup do práce, buď na vyučovanie alebo na odborný výcvik.

Naše izby máme pravidelne hodnotené, kto má čisto a poriadok celý školský rok, čaká ho sladké prekvapenie.

Koncom júna grilujeme pred budovou internátu, alebo ideme na opekačku do prírody. Aj keď sa veľmi tešíme domov, lebo všade dobre doma najlepšie, na krásne internátne zážitky budeme spomínať celý život.

Text a foto: Pavlínka Mániková, III.B

Sme tu dobrá parta, ktorá sa vie podržať v dobrom aj v zlom.

Keď vonku vykukne slniečko a je tam teplo, tak neváhame a ideme sa učiť von.

Vysávanie ? To ťa musí proste baviť :-).

A ak je vonku krásne, tak neváhame a zahráme sa volejbal.

Keď k nám príde hosť "hlad",
tak neváhame a niečo dobré
si uvaríme v našej kuchynke :-).

Ak môžeme, tak si ideme zahráť
malú partičku volejbalu do telocvične.

Úsmev nakoniec

Pán učiteľ sa pýta Mórica:
„Keby si mal sedem cukríkov a ja by som ťa o dva poprosil, koľko by ti ich ostalo? Sedem!“

Pani učiteľka sa pýta Jožka: „Zámená...!“

- Jožko sa pýta: „Kto, ja?“

Oznam katedry fyziky:

„Skúška z predmetu CESTOVANIE V ČASE sa koná včera. Stačí prísť.“

Na triede sa otvoria dvere a ihneď zabuchnú. Pán profesor sa spýta Fera sediaceho ihneď pri dverách: „Kto to bol?“

- „Priešan.“
- „A čo chcel?“

Chcete vedieť, aký pestrý život majú študenti našej školy?

Informácie Vám ponúka naša webová stránka

www.kalina.sk

Časopis pripravili:

Branko Gigac, II.K
Mirko Kamody, II.F
Majka Patková, IV.L
Silvinka Kollárová, III.F
Pavlinka Mániková, III.B
Mgr. Vierka Mádrová

Tlač: Ing. Kristínka Pavelková
Jazyková úprava: Mgr. Alenka Cagáňová
Grafická úprava: Mgr. Vierka Mádrová

Stredná odborná škola obchodu a služieb

Nábr. J. Kalinčiaka č.1, 971 01 Prievidza

www.kalina.sk, e-mail: casopis.kalina@gmail.com